

Motstanden øker i Danmark

Dersom Norge sier nei til medlemskap i EF ved folkeavstemningen vil 38 prosent av danskene si ja og 38 prosent nei til dansk medlemskap. Dette framgår av den siste danske meningsmåling foretatt i august måned. Danmark skal ha bindende folkeavstemning 2. oktober, en uke etter den norske.

Den siste danske Gallup viser at motstanden i Danmark er økende. Mens 46 prosent i juli

svarte ja til medlemskap, er tallet i august 41 prosent. Nei-prosenten har økt fra 31 til 35 prosent.

Det danske medlemskap er langt fra så sikkert som våre sjemlige EF-tilhengere påstår. Dette innses også den konservative danske avisen Berlingske Tidende som i sin kommentar forsøker å skremme velgerne: «Dersom folkeavstemningen 2. oktober skulle resultere i nei,

vil det bli et brak på Børsen med voldsomme kursfall. Særlig dramatisk kan uken mellom den norske og den danske folkeavstemningen bli. Sier Norge ja, vil dette virke som en stimulerende innsprøytning på Københavns Børs. Sier Norge nei, kan det meget vel fremkalle et kursskred i Danmark.»

*

Det er ikke bare i Norge folket skal skremmes inn i EF.

Danmark sier nei, hvis Norge sier nei — se side 2

FOLKET SKAL TRUES INN I EF

Se leder side 2

2000 mennesker fikk være med på festmøtet i Oslo i forbindelse med åpningen av Folkebevegelsens kampanje fram til folkeavstemningen. Mange måtte gå igjen, det var ikke plass til alle i Folket Hus store sal. Stortingsmann Thorbjørn Berntsen holdt hovedtalen på festmøtet og klarte utrolig nok å få en ny vri i EF-debatten med sitt «Brev til en européer». Ellers var det hilningstaler fra representanter blant annet fra Norges Bondelag, Norges Bonde- og Småbrukarlag, Norsk Arbeidsmannsforbund — og fra den danske Folkebevegelsen ved folketingsmann Poul Overgaard Nielsen. Kristelig Folkepartis Kjell Magne Bondevik hilste fra ungdommen og Birgit Wiig talte kvinnenens sak. Festmøtet ble avsluttet med en flammende appell av nestformannen i Folkebevegelsen, Ragnar Kalheim.

Festmøtet dannet som sagt opptakten til den avsluttende kampanjen, men også avslutningen på Folkebevegelsens store tillitsmannskonferanse der nærmere 500 tillitsmenn fra hele landet drøftet og ferdigbehandlet opplegget for den siste månedens arbeid. På konferansen talte formannen i Folkebevegelsen, Hans Borgen, stortingsmennene Hallvard Eika og Einar Førde og Folkebevegelsens daglige leder, Arne Haugestad.

Både tillitsmannskonferansen og festmøtet ble en manifestasjon av Folkebevegelsens styrke og bredde i sluttkampen.

Bratteli styrker motstanden

Det var et skjebnetungt lodd Bratteli kastet. Selv en statsminister med alle sine maktmidler er ikke unndratt politikens tyngdekraft. I stedet for å skape maksimal oppslutning om regjeringens og partiets oppfatning har Bratteli oppnådd å sementere motstanden mot norsk EF-medlemskap blant sine egen stortingsrepresentanter. I en uttalelse fra 11 av Arbeiderpartiets tingsmenn heter det: «Vi vil oppfordre alle til å stemme etter sin overbevisning i den saken Stortinget har bedt om råd: Spørsmålet er om Norge skal bli medlem av EF eller ikke. Den seinere tidens begivenheter endrer ikke vår holdning til realiteten i saken. Vi kommer til å stemme nei ved folkeavstemningen i september.» Og videre uttaler de 11: «Vi vil også gjøre det klart at Regjeringen og partiets ledelse tar på seg et stort ansvar ved den dramatiske som er skapt omkring Regjeringens eventuelle avgang. Allerede nå er folkeavstemningen betydelig svekket som et råd til de folkevalgte før den endelige behandling i Stortinget.»

Bratteli har med sitt kabinettsspørsmål oppnådd å redusere betydningen av det råd folket vil gi 24. og 25. september. At dette vil ha konsekvenser når saken skal sluttbehandles i Stortinget er også opplagt — ikke minst for Arbeiderpartiets egne markedsmotstandere.

det er tryggest å si nei

Roma-avtalen «gjelder for ubegrenset tid» (§ 240).

Så lenge vi er usikre på konsekvensene av medlemskap, er vi på alle måter best tjent med å stå utenfor — som hittil.

stem Nei!

Sier Norge nei, sier Danmark og nei

Således konkluderte det danske folketingsmedlem Karl Hjortnes på Folkebevægelsens tillitsmannskonferanse. Karl Hjortnes er formann for Samarbeidskomiteen av Sosialdemokrater mot EF.

Motstandsbevegelsen i Danmark skal ifølge Grunnloven oppfylle to betingelser for å seire ved folkeavstemningen den 2. oktober.

Minst 30 prosent av den samlede velgermasse skal stemme nei og nei-stemmene skal videre utgjøre et flertall.

De løpende opinionsundersøkelser viser at motstandsprosentsen konstant ligger over 30, men

viser samtidig at den på intet tidspunkt har vært høyere enn tilhengerprosenten.

Man kan således konstatere at kun den første av de to betingelser er oppfylt på det nåværende tidspunkt.

Imidlertid bør man hefte seg ved at svingningene i tilhengerprosenten er meget store og det er ingen tvil om at en vesentlig del av dem som ved opinionsundersøkelsene har markert seg som tilhengere er usikre.

Til dette kommer at avstanden mellom motstanderprosenten og tilhengerprosenten stadig blir mindre og det må også anses for betydningsfullt at en rekke prøveavstemninger på

større danske virksomheter endtydig viser et markant flertall på mellom 70 og 90 prosent av nei-stemmer.

Endelig viser opinionsundersøkelsene — og det er vel det mest avgjørende — at 5 til 10 prosent av tilhengerne vil svinge over og si nei hvis Norge sier nei. Og det er mer enn tilstrekkelig til å sikre et nei ved folkeavstemningen.

Derfor kan jeg si med meget stor sikkerhet: Sier Norge nei, vil Danmark også si nei.

Det norske folk skal være helt klar over at Danmark ikke går inn i Fellesmarkedet som eneste nordiske land.

Selvstyre eller union

Av Torstein Eckhoff

Vi står overfor en av de viktigste avgjørelser i vårt lands historie. Ved å gå inn i EF kommer vi ikke bare med i et felles marked, men underkaster oss også et nytt styre. Vi kommer med i et forbund av stater som har felles styreorganer og som har som mål å føre en felles politikk. Vi mister på denne måten en stor del av vårt nasjonale selvstyre.

I EF vil vår selvstendighet bli langt sterkere begrenset enn den noen gang har vært siden 1814. Det styrefellesskap som vi

hadde med Sverige mellom 1814 og 1905 var ikke på langt nær så omfattende som det vi får med EF-landene, om vi går inn der.

En god del av den myndighet som i dag utøves av Stortinget, Regjeringen og norske domstoler blir da overført til Ministerrådet, Kommissjonen og EF-domstolen. Blant annet vil hovedtrekkene i den jordbrukspolitikk og fiskeripolitikk vil skal følge, ikke lenger bli bestemt i Norge, men i Brussel. Hva slags han-

delsforbindelse vi skal ha med landet utenfor EF blir også for en stor del avgjort der fordi det er EF som fastsetter tollsatser og inngår handelsavtaler for oss.

Dessuten vil våre egne statsorganer, også på områder hvor de får beholde sin vedtaksmyndighet, komme i et langt sterkere avhengighetsforhold til maktsentra utenfor landets grenser enn de er i dag. Vi må rette oss etter direktiver fra Brussel bl.a. om «harmonisere» deler av vår lovgivning slik at den blir i samsvar med lovene i EF-landene. Vi må gi enkeltpersoner og selskaper fra EF-stater samme rett som nordmenn til å drive næringsvirksomhet og erverve eiendom her i landet. Og vi mister muligheten for å føre en selvstendig rente- og kredittpolitikk fordi kapital skal kunne overføres fritt mellom EF-land.

Vår distriktspolitikk blir også lammet, bl.a. fordi vi mister styringen over jordbruk og fiske som i dag utgjør grunnlaget for å opprettholde en spredt bosetting i Norge. Og skulle det bli stor arbeidsløshet innen EF, kan vi ikke forhindre at den forplanter seg til Norge. Romatraktaten krever fri bevegelighet for arbeidskraft.

Det som nå er nevnt gir vi fra oss alt i første omgang. Men det kan bli mer etter hvert, for EF's formål er ifølge Romatraktaten å fremme en stadig nærmere forbindelse mellom de stater det forener.

Folkebevegelsen har startet sluttkampanjen over hele landet og det meldes om stor interesse og etterspørsel etter bevegelsens trykksaker, merker og medlemskort.

Det har også begynt å strømme inn bidrag som svar på den personlige henvendelse Folkebevegelsen har sendt til sine over 130 000 medlemmer.

Forleden ga en ung student 1000 kroner til Folkebevegelsen. Han kunne ikke delta aktivt i slutfasen, men ville likevel gi sitt bidrag. Han tok av de pengene han hadde tjent i sommerferien.

Et annet eksempel: En 84 år gammel dame besøkte Folkebevegelsens kontor og beklaget at hun ikke kunne hjelpe til å dele ut «EEC-NYTT» i postkassene. Hun ga i stedet 200 kroner.

EEC-NYTT

Redaktør: JOHN LAGER

Redaksjonssekretær: PER ØIVIND NIELSEN

Redaksjonskomité: Torstein Eckhoff, Trond Hegna, Ove Larsen og Ivar Sekne

Ultimatum til folket

Statsminister Bratteli har sagt at regjeringen vil gå dersom (les: når) folket sier nei til EF. Dette sier han som regjeringens sjef. Det har han selvsagt adgang til. Vil Norges statsminister drive politisk utpressing kan ingenting uten hans egen samvittighet hindre ham i det.

★

Statsminister Bratteli har også erklært at dersom (les: når) det norske folk sier nei til EF vil ikke Arbeiderpartiet danne noen ny regjering. Dette sier han som formann i Arbeiderpartiet. Det har han ingen rett til. I en erklæring fra AUFs sentralstyre heter det at Brattelis uttalelser er i strid med vedtak på partiets siste landsmøte. «Partiets holdning til fortsatt regjeringsmakt kan ikke formuleres på pressekonferanser, men må drøftes grundig i landsstyret og stortingsgruppen», heter det. Dette er vi enige i.

★

Bratteli har utstedt et ultimatum til det norske folk. Det ser vi meget alvorlig på. De politiske partier inntar en nøkkelposisjon i vår statsskikk. De har dermed ikke bare rettigheter, men også plikter. Intet parti kan løpe fra ansvaret bare fordi dets ledere ikke får sin vilje. De er valgt av folket for å gjennomføre folkets vilje, ikke for å føre krig mot folket.

★

Uttalelsene fra statsminister Bratteli er ellers det beste bevis for en økende desperasjon i tilhengers leir. De ser nå klart at de ikke kan snu stemningen med sine argumenter. Tilbake står trusler og press. Arbeiderpartiets generalsekretær, Ronald Bye, har formulert det slik: «Gjennom bevisste politiske og kraftige organisasjonsmessige opplegg kan vi klare å forskyve opinionen dit vi vil.» Vi har nå sett ett av «de bevisste politiske opplegg». Folk skal tvinges til å stemme mot sin overbevisning. Gjør de ikke det, så vil Norges største politiske parti nekte å utføre det arbeid som det er blitt betrodd av sine velgere.

★

I sin holdning til disse spørsmål har statsminister Bratteli gått imot det råd som hans gamle læremester, Einar Gerhardsen, har gitt: Bring ikke kabinettsspørsmålet inn i debatten om folkeavstemningen. Han er også kommet i splid med seg selv. Under den siste markedsdebatten i Stortinget i juni sa Bratteli: «Stortinget har enstemmig vedtatt å ha rådgivende folkeavstemning. Når denne vei er valgt, får alle ta den alvorlig. En kan ikke vedta rådgivende folkeavstemning og deretter holde det samme folk for narr.»

Kvifor eg røystar nei

Sidan 1969 har det vore klare signal frå EF om ein sterkare økonomisk og politisk integrasjon. Skulle ein ta på seg eit så stort ansvar som å røyste ja til fullt medlemskap, måtte ein vera heilt samd både i målsetting og arbeidsmetodear.

Når ein så må setja spørsmålsteikn ved den vekst-filosofi som er Romatraktaten sitt grunnlag, og dessutan er usamd i slike verkemiddel som fri arbeidsmarknad, fri etableringsrett og fri kapitalrørsle, ja, då finn eg at ei mindre forpliktande samarbeidsform er det einaste rette for vårt vårt land.

Bergfrid Fjose.

Kvinnene stemmer NEI

Jeg ønsker et samfunn der forskjellen mellom høye og lave inntekter blir utjevnet og der alle grupper i befolkningen får nytte godt av jevn velstand. Skal dette bli virkelighet må avfolkningen av utkantstrøkene stoppe opp og pressproblemer i

Hildur Henniksen, adjunkt.

sentrale strøk motarbeides. Dette kan bare skje dersom folket i Norge selv styrer, ikke kapitalmakten, ikke byråkratene i Brussel. Det er i Norge kursen skal stokes ut og beslutningene fattes. Derfor sier jeg NEI til norsk medlemskap i EEC.

Som medlem i EF må Norge avstå fra å bruke sentrale økonomisk-politiske virkemidler, noe som vil føre til at våre folkevalgte organer får mindre herredømme over tilgangen på ressurser i samfunnet.

Kari Vangsnes

Medlemskap betyr derfor reduserte muligheter til å føre en ekspansiv sosialpolitikk og utjæmningspolitikk.

Det er dypt forstemmende at en arbeiderregjering går inn for en slik utvikling.

Jeg vil stemme nei den 25. september fordi jeg er redd vi vil få enda en ny føderal blokk med brodd mot u-landene. Jeg føler meg slett ikke som isolasjonist ved å si nei til EF, snarere tvert imot. Jeg vil heller være medlem

Birgitte Grimstad

av verden enn av EF.

Argumentet om at vi ikke lenger kan motta kulturelle impulser om vi ikke kommer i EF er det rene tull. Vi vil da fortsatt kunne reise i Europa — grensene stenges da ikke.

Da jeg er født og oppvokst i Frankrike, har jeg meget nøye fulgt utviklingen i mitt forhenværende hjemland etter innlemmelsen i EF. Og jeg har konstatert at:

Nicole Macé

— matvareprisene har steget med 70% på to år, til tross for at jordbrukerne ikke har fått tilfredstillende sine rettferdige krav om bedre landbrukspriser.

— arbeidsledigheten er blitt et akutt problem, særlig blant ungdommen (også de med høy utdannelse).

— den tidligere skisserte distriktpolitikken har spilt fallitt.

På grunnlag av disse kjensgjerninger akter jeg å svare NEI på spørsmålet om Norges medlemskap i EF.

Jeg kan ikke se i EF-politikken en eneste ny tanke. EF er et ledd i den ensidige teknisk-økonomiske utvikling som fører til fremmedgjørelse av mennesket og direkte ødeleggelse av jorden. Jeg tror på et desentralisert samfunn, en balanse mellom

Henny Moan, skuespiller.

landets næringsveier som gjør det mulig å opprettholde en spredt befolkning og ett fritt åndsliv. Jeg tror at mitt fedreland er noe annet og større enn en provinsindustri, ikke noen «Region Nord».

Samarbeide er et vakkert ord, men en ting er sikkert og det er at et virkelig samarbeide bare kan skje mellom frie og selvstendige nasjoner.

I Norge sitter et mindretall av rikfolk på 10% av befolkningen med rundt 25% av nasjonalformuen. Dette er ille nok.

Men i Frankrike sitter de samme

Torborg Nedreaas, forfatter.

10% med godt og vel 30% av landets ressurser, i Storbritannia 38% — og i Vest-Tyskland over 40%. Og dette er uhyggelig.

Et slikt mønster er det vi gjennom EEC skal «harmonisere» oss med — jeg ser ikke et eneste holdbart argument som skulle få meg til å stemme for mitt lands innlemmelse i EEC.

Kvinner har bena på jorden. Denne jorden er rund, og vi har bare en jord.

Vi går inn for et fellesskap med andre nasjoner på FN's vilkår: Ikke for å bruke opp godene for alle andre, men for å samarbeide til alles beste, og slik at de svake ikke blir utbytting av de sterke.

Englands forrige

Bergljot Nygard, veterinær.

handelsminister er kvinne. Hun sier: «Jeg kunne gå inn for EF hvis jeg eide en eksportforretning i hovedstaden og ikke tenkte på menneskene i distriktene, og dessuten ikke ville se lenger fremover enn ti år.»

Vi må se lenger frem. Vi stemmer nei til Fellesmarkedet fordi vi stemmer ja til fremtiden.

Jeg er imot norsk medlemskap i EEC for jeg tror at alminnelige mennesker ikke kommer til å tjene på fri kapitalbevegelse og fri arbeidskraftsbevegelse som er Romatratens hovedprinsipper. Ved å flytte avgjørelsesprosessen til Brussel har vi også mindre mulighet til å bekjempe de uheldige

Liv Mjelde, cand. mag. el. sosialsekretær.

sidevirkninger ved industrialiseringen, så som fraflytting fra landsbygda, konsentrasjon av mennesker i storbyer, forurensetning som skaper store problemer for mennesker, både fysisk og psykisk. Vi har større mulighet for å bekjempe denne uheldige utvikling, hvis vi står i eget hus.

— Vi veit kva vi har, men ikkje kva vi får. Dei fordelane som eit medlemskap eventuelt byr på, er såpass usikre at vi bør ikkje satse på dei. Om spørsmålet er om dei økonomiske fordelane er så viktige at vi for den saks skyld skal setje på spel dei goder vi har, andre slags goder, naturressursane først og fremst.

Halldis Moren Vesaas

Dei er vi alt no i ferd med å drive rovdrift på, og den tendensen er eg redd kan auke enda meir dersom vi ikkje lenger skal råde såpass for utviklinga som vi no gjer. Det same gjeld andre sider ved utviklinga som ein må sjå som uheldige — sentraliseringa, folkefråflyttinga, frå bygdene, pendlarfenomenet o. a.

Lavere trygder ved medlemskap

I tilknytning til den såkalte Borschette-planen blir det arbeidet med en gradvis nedbygging av de sosiale trygder innenfor EF.

Hovedårsaken er — ifølge Felleskapets eksperter — at de summer som hvert år blir utbetalt over de sosiale budsjetter utgjør en viktig del av befolkningens kjøpekraft. Kamp mot inflasjon — og en harmonisering av lønnsnivået — gjør at trygdeytelsene må bringes

under kontroll, er oppfatningen i kommisjonen.

Konkret betyr dette at mange forskjellige ytelser som sykehusopphold, medisiner etc. gradvis vil bli gjenstand for redusert betaling fra offentlige trygdekasser. Frankrike gjennomførte f. eks. allerede så tidlig som i 1967 en ordning som bare gav 70—80 pst. refusjon på slike trygdeytelser. De resterende prosentbeløp vil da bare kunne bli dekket ved dyrere private sykeforsikringer. Kommisjonen har også gitt uttrykk for ønske om

kontroll med — og harmonisering av — andre ytelser som pensjon og barnetrygd. Det er eventuelt snakk om å redusere realverdien av slike trygdeytelser ved ikke å ta hensyn til prisutviklingen og inflosjon.

Kommisjonen anser en slik harmonisering av de sosiale ytelser som en vesentlig side ved utarbeidelsen av en felles inntektspolitikk.

Tjener disse planene norske lønnsstakeres interesser? Vil vi at vår pensjon og andre sosiale ytelser skal fastsettes i EF?

Lønnsnivået for kvinnene i EF og i Norge

	Gjennomsnittlig timefortjeneste for kvinner i industrien	Totale lønnskostnader pr. arbeidstid
Vest-Tyskland	9,71	13,50
Frankrike	6,63	10,41
Italia	6,57	10,97
Nederland	6,72	10,28
Belgia	7,63	11,37
Luxembourg	7,79	—
Norge	11,69	15,66

Kilde: Likestillingsrådet, juli 1972. Tidspunkt: April 1971.

22 september:

VARDEBRENNING OVER HELE LANDET FAKKELTOG I OSLO

Hold motstandskampen utenfor!

Det er usmakelig å trekke inn kampen mot okkupasjonsmakten i Norge under krigen i dagens debatt om norsk medlemskap i EF. Kampen fra 1940 til 1945 gjaldt noe helt annet. Alle kategorier av motstandsfolk og ikke bare Mil.org, som jeg tilhørte, samlet seg om ønsket om noe så enkelt som et fritt Norge. Dette standpunkt tok vi på et dypt følelsesmessig grunnlag. Det samme må gjelde den enkeltes standpunkt til EF i dag.

Det er oberst Terje Rollem som sier dette på Dagbladets forespørsel i forbindelse med at vel 1000 tidligere motstandsfolk har underskrevet et opprop til fordel for norsk medlemskap i EF. Oberst Rollem er identisk med mannen som fikk overlevert Akershus slott på vegne av hjemmestyrkene den 11. april 1945.

Jeg reagerer på at det blir påstått at det fører en ubrutt linje fra innsatsen under krigen til den kamp man fører for norsk medlemskap i EF i dag. Denne linjen holder ikke. Det man gjør er å trekke fram spøkelser som man i denne sammenheng burde ha latt ligge der de var, sier oberst Rollem.

Det heter i omtalen av oppropet at underskriverne føler omsorg for Norges framtid, og at denne omsorg består i å støtte norsk medlemskap i EF. Fo-

Bildet som er blitt selve Bildet fra 1945: Terje Rollem får overlevert Akershus av den tyske kommandant. I dag beklager Terje Rollem at motstandskampen under krigen blir brakt inn i EF-debatten.

ler ikke De omsorg for Norges framtid. — Jeg føler en dyp omsorg

for den. Jeg ser bare ikke sammenhengen mellom det og støtte til norsk EF-medlemskap.

Sterk reaksjon fra veteraner og krigsinvalidider

«Ja til EF» reiser en skamstøtte over seg selv når de utnytter hendingene fra krigstiden i EF-kampen. 30 år etter at 18 nordmenn ble skutt av tyskerne i Telavåg blåser tilhengerne av norsk medlemskap i trompetene og arrangerer et stevne i bygda. Som en mørk skygge over arrangementet ligger massakren fra krigstiden.

Den tyske okkupasjonsmakts framferd under krigen kom til å bety deportasjon og død for mange i Telavåg. De 18 som ble skutt hadde vært sammen i en skøyte da de ble tatt av tyskerne ved Alesund. Den nittende ombord var Sigurd Evensmo. Han slapp unna eksekusjonspelotongen fordi hans papirer var kommet over i en annen bunke som

gjaldt andel i illegalt pressearbeid. I boka «Englandsfarere» har Evensmo reist et dikterisk minnesmerke over sine kamerater og over en solidaritet som vokste fram mellom mennesker som ellers var ulike i mangt.

EVENSMO OG ROLLEM

Sigurd Evensmo og oberst Terje Rollem har sammen skrevet en artikkel hvor de inntrengende ber om at krigens ofre holdes utenfor. «Skulle noen grupper eller enkeltpersoner

mangle elementær menneskelig anstendighet, kan klokere meningsfeller forklare dem at enhver som misbruker Norges frihetskamp 1940—1945, vil bli sidestilt med gravskjendere og neppe gavner sin sak».

HELGE MORSET

Helge Morset skriver at «Jabevægelsen har nå tatt i bruk midler som kan skape bitterhet langt utover valgdagen. Det er bare å konstatere at reaksjonen blant de mange veteraner og krigsinvalidider, som går helhjertet imot medlemskap nettopp for å bevare Norge som et lykkelig, fritt og uavhengig land, reagerer med bitterhet over det oppropet enkelte aktive fra krigens dager har latt trykke i flere av våre dagsaviser».

Lønningene skal bestemmes i Bryssel

Ifølge Borschette-planen

EF utarbeider nå i største hemmelighet en plan som konkluderer med at lønns- og inntektsnivået i Fellesmarkedslandene skal harmoniseres.

Konkret går denne såkalte Borschette-planen ut på å få i stand samordnede lønnsoppgjør i hele EF, både når det gjelder tidspunkt og ekspansjon i inntektsnivået.

Det vil bli utarbeidet bestemmelser om et felles tak — en øvre grense — på dagens inntektsnivå og på økningen av inntektsnivået i tiden som kommer.

Borschette-planen går videre ut på å fastsette en felles ramme for lønnsinntektene — for deretter å fordele denne på de enkelte medlemslandene.

For å gjøre dette helt klart: Forslaget går ut på at norske arbeideres lønnsnivå skal avgjøres i Bryssel, at det skal bli samlede lønns- og inntektsoppgjør for alle EF-landene.

Til første-gangs-velgerne!

Det er ikke mange dager til Norges framtid skal avgjøres gjennom folkeavstemning.

For første gang etter krigen ser det ut til at folk ikke vil følge autoritetenes råd:

I 10 år har toppene i samfunnet forsøkt å få folk til å stemme ja. Avisene hamrer løs, ja-annonsene brer seg og millionene ruller.

Men det nytter ikke. Det er fortsatt mange fler som sier de vil stemme nei.

Vi tror grunnen er enkel: Vanlige mennesker har ingen fordel av medlemskap. Prisene vil stige, det blir dyrere å bo fordi renten er høyere i EF, det blir hardere på jobben. Konkurransen vokser, og de store blir enda større.

Slik er det også i verdenssamfunnet. I EF samarbeider de rikeste land i verden for å bli enda rikere. Dermed holder de u-landene nede i fortsatt fattigdom. Norge må ikke bli med på dette. Du kan hindre det ved å stemme nei.

Norsk ungdom ber deg stemme nei. Alle norske politiske ungdomsorganisasjoner (unntatt Unge Høyre) er mot EF. De mener at EF betyr oppjaget produksjon og mer stress. EF tenker ikke på deg, men på det du kjøper. EF er interessert i varer — ungdom er interessert i mennesker.

25. september holdes det folkeavstemning om EF. For første gang kan du selv bruke din stemme. Vi ber deg huske at folkeavstemning er noe annet enn et valg. Ved et valg må du velge mellom partier som på mange måter er like. Ombestemmer du deg, kan du stemme på et annet parti neste gang. Det går ikke nå. Nå må du ta standpunkt for eller mot, og du får ikke sjansen til å stemme om igjen hvis du angrer. Er du i tvil, må du stemme nei — for vi kommer ikke ut av EF hvis vi først er blitt medlem.

La oss styre selv — stem nei!

EEC - nytt

Utgitt av Folkebevegelsen mot norsk medlemskap i Fellesmarkedet.

Postboks 515 Sentrum — Oslo 1.

Tlf. 33 20 12 — 33 22 06

Utkommer hver 14. dag.

Trykt i A/S Dagbladets trykkeri.

vi vil styre selv!

Bryssel-byråkratiet vokser. Det omfatter allerede 6000 funksjonærer. Blir vi medlem, kommer lovene fra Bryssel foran våre egne. Velgerne har ingen innflytelse i EF.

stem Nei!